

Praha-Žižkov, 24. 5. 2020
P. Jareš

Boží dokonalá logistika **Sk 8,26-40**

Logistika je soubor činností, jejichž úkolem je zajistit, aby bylo správné zboží ve správném čase, ve správném množství, ve správné kvalitě na správném místě a se správnými náklady.¹ Tak je to v obchodě a ve výrobě. Tak nějak ale jedná i Bůh. Bůh dokáže uspořádat okolnosti tak, že se dva správní lidé potkají ve správný čas na správném místě. Nás samotné dokáže Bůh spolehlivě vést tak, abychom byli ve správný čas na správném místě. To je Boží dokonalá logistika. A když se tomuto Božímu vedení poddáváme, jsme užiteční. Vidíme to na příběhu Filipa a etiopského dvořana. Corrie Ten Boom jednou řekla: „Bůh nemá žádné problémy, pouze plány.“² Boží plány jsou krásné. A podobně jako Filip bychom se i my mohli stát součástí jejich uskutečňování.

Filip byl jedním ze šesti mužů, které církve v Jeruzalémě pověřila, aby se starali o hmotné potřeby chudých vdov (viz Sk 6,1-6). Byl to člověk plný Ducha svatého a moudrosti. Jinými slovy to můžeme vyjádřit tak, že to byl člověk, který žil naplno s Kristem. Víra a poslušnost vůči Bohu pro něho nebyly jen přechodným záchvatem. Byl to jeho životní styl. Byl to člověk poddajný vůči Duchu svatému. Jistě také dokázal rozlišit, které vnuknutí je od Boha a které nikoliv (srov. 1J 4,1-3; Žd 5,14). Filip byl nepochybně duchovně připravený člověk. Takže když k němu Bůh poslal anděla, který ho bez bližšího vysvětlení poslal na opuštěnou cestu, Filip okamžitě uposlechl. I my se můžeme ocitnout v situaci, kdy budeme vědět, co po nás Bůh chce, ale nebude nám hned jasné proč. Otázkou ale je, zda známe Pána Ježíše natolik, aby nám mohl dávat takováto konkrétní pobídnutí. Otázkou je, zda jsme Bohu k dispozici. Můžeme totiž být natolik zahlceni svými problémy, úkoly, starostmi, koníčky, zájmy a plány, že vůbec nebudeme Boha vnímat.

Filip ale Boha vnímal, a tak se vypravil na místo určení. Tam uviděl na cestě vůz, ve kterém cestoval dvořan etiopské královny. Pak obdržel od Ducha svatého další pokyn: „*Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!*“ (Sk 8,29 ČEP) Duch svatý opět neřekl Filipovi, proč to má udělat. Řekl mu jen, co má udělat. A Filip opět uposlechl. Když uslyšel, že muž na voze čte z knihy proroka Izajáše, muselo mu už být vše jasné: Duch svatý zařídil jeho setkání s neznámým ve voze. Filip se s ním tedy dal do řeči. I nám jistě Duch svatý dokáže připravit setkání s lidmi, kteří potřebují slyšet evangelium. Jedna, dnes již zesnulá, sestra mi vyprávěla o tom, jak kdysi Pán Bůh naplnil právě tuto její potřebu. Jela vlakem, kde neznámý pán někomu vyprávěl o Pánu Ježíši. Myslím, že ti posluchači byli nějací hoši. Povídání o víře je nijak zvlášť

¹ Podle Wikipedie, heslo: Logistika

² Z vyučování Corrie Ten Boom „*God's Perfect Logistics*“: „*God has no problems only plans.*“; <https://www.youtube.com/watch?v=suSr1dV-gVw>

nezaujalo. Ji však ano. Když odešli, přisedla si k neznámému muži a požádala ho, aby jí to celé řekl znovu. Onen muž byl členem jednoho z našich sborů a ona se jeho prostřednictvím dostala do shromáždění. Ale vraťme se k Filipovi.

Na voze cestoval dvořan etiopské královny. Doslova se tu píše, že to byl eunuch (Ř. EUNŮCHOS – kleštěnec, eunuch; verše 27,34,36,38,39). Jednalo se tedy zřejmě o kleštěnce - vykastrovaného muže (což byla v té době většina dvořanů). Tento muž měl skutečně vysoké postavení - byl pokladníkem etiopské královny. Etiopské království, o které tu jde, tehdy leželo na horním toku Nilu, mezi dnešním Asuánem a Chartúmem, tedy částečně na území dnešního Egypta a částečně na území dnešního Súdánu. Onen dvořan byl patrně černochoch. Přitom je asi významné, že se jednalo o kleštěnce. Takoví měli totiž podle Zákona zákaz přístupu do shromáždění Izraele (viz Dt 23,2)³. Zároveň je ale právě pro ně v knize Izajáš zvláštní zaslíbení: „*At' neříká kleštěnec: "Hle, jsem strom suchý." Neboť toto praví Hospodin: "Kleštěncům, kteří dbají na mé dny odpočinku a volí to, co si přejí, kteří se pevně drží mé smlouvy, dám ve svém domě a na svých hradbách památník s jménem lepším než synů a dcer: Dám jim jméno věčné, jež nebude vymýceno.*“ (Iz 56,3b-5 ČEP) Autor knihy Skutků patrně chce na tomto příběhu ukázat, jak se Izajášovo proroctví plní. Zmíněného proroctví si všímá i Pavel Javornický ve svém novozákonním apokryfu Suchý strom. V tomto příběhu jsou eunuch a jeho lidé nějakou dobu po zmizení Filipa přepadeni lupiči, kteří cestovatele oberou téměř o vše. Avšak jednou z věcí, kterou neukradnou, je svitek knihy proroka Izajáše. Eunuch čte ze svitku dál a narazí tam právě na slova o kleštěncích. V povídce se vypráví, že to, co dvořan ve svitku četl, mu téměř vzalo dech a okamžitě odválo nepříjemné myšlenky na přepadení. Do dvořanových úst pak autor vkládá vděčná slova: „Díky, Pane, žes to sem dal napsat právě pro mne.“⁴

Dvořan byl ctitelem Hospodinovým. Právě se vracel z Jeruzaléma, kde se Bohu Izraele klaněl. Na voze si četl svitek proroka Izajáše. Tehdy bylo obvyklé, že lidé četli nahlas. Proto mohl Filip eunucha slyšet a hned se ho zeptat, jestli tomu rozumí. Četl právě úryvek z Izajáše 53 (Iz 53,7-8). Nerozuměl tomu. Ale *chtěl* tomu rozumět. Byl to připravený člověk. Byl to člověk, kterému chybělo jen jediné - slyšet evangelium (dobrou zprávu o Ježíši Kristu). Bůh o něm věděl, a proto k němu poslal Filipa. Věděl také, co bude právě číst, až se Filip objeví u jeho vozu. Kolik asi chodí po našem městě lidí, kteří jsou připraveni slyšet evangelium? Pozoruhodné je, že Bůh neposlal s evangeliem k eunuchovi anděla. Poslal k němu člověka z masa a kostí - Filipa. Bůh chce takto poslat i nás, ač si třeba připadáme slabí a nedokonalí.

Duch svatý zaranžoval setkání dvou lidí. Jeden byl křesťan, poddajný jeho vedení. Druhý byl člověk toužící po poznání Boha. Dal dohromady člověka, který měl

³ Číslování veršů ČEP

⁴ Pavel Javornický, *Psáno do prachu*, str. 92; Návrat domů, Praha 2000

konkrétní duchovní potřebu a člověka, který měl slovo, uspokojující tuto potřebu. Filip pověděl eunuchovi o Ježíši. Nepochybně mu sdělil, že 53. kapitola Izajáše mluví o smrti Pána Ježíše na kříži. Mluví o té smrti, kterou Ježíš zaplatil za naše viny. Eunuch slovům o Pánu Ježíši uvěřil. Aby vyjádřil svou novou víru, nechal se od Filipa pokřtít. Filip pak působením Ducha svatého zmizel. Dvořan z toho ale nebyl smutný - jel dál svou cestou a radoval se.

Když se my křesťané necháme vést Duchem svatým k podobně připraveným lidem, pak z toho vzejdou dobré věci. Naše slova budou padat do úrodné půdy. Další lidé uvěří v Krista. A bude z toho velká radost. Radost pro dotyčného člověka, radost pro nás. Ale také radost v nebi, jak nám to říká Pán Ježíš: „..., *právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.*“ (L 15,10b ČEP)